

Casa Negreanu de la Muzeul Curtișoara

Ion M. Ungureanu - Țicleni

Orice obiect de muzeu, dacă ar putea vorbi, ar avea multe de istorisit vizitatorilor. Privim, pipăim aceste obiecte, încercăm să înțelegem însemnătatea și semnificația lor, ca mărturie a trecutului, dar pentru generațiile viitoare este bine a fi însoțite de unele explicații, mai ales scrise. Tot așa voi încerca, pe baza informațiilor obținute, să prezint scurta istorioară a casei Negreanu, preluată de la Țicleni de Muzeul Curtișoara.

La Muzeul de la Curtișoara, din județul Gorj, se află casa din lemn, cu etaj, construită în prima jumătate a secolului al XIX-lea, de către Marin Negreanu, fiul lui Mihai Negreanu, fost pandur în oastea lui Tudor Vladimirescu.

Respectiva casă a fost preluată de către muzeu, prin anii 1970, de la un strănepot al pandurului amintit mai înainte, deținătorul se numea Constantin-Dină Negreanu. Acestuia i-am solicitat să scrie pe hârtie ce cunoaște despre vechimea casei.

Bătrânul Dină Negreanu mi-a lăsat și memoriile sale, scrise, din care rezultă că, după uciderea lui Tudor Vladimirescu, pandurii erau urmăriți de poteră, străbunicul său fiind originar din comuna Negreni, din care cauză s-a refugiat la Țicleni, construindu-și inițial un bordei în pământ la „Fântâna Mare”. S-a căsătorit la Țicleni, având ca fiu pe Marin Negreanu. Acesta din urmă a cumpărat pământul pe care a amplasat casa în discuție. A avut mai mulți urmași la Țicleni, cei cu numele de Negreanu fiind descendenți de ai săi. Fiul lui Marin, anume Dumitru Negreanu – tatăl lui Constantin Dină Negreanu – a murit pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial, la 46 de ani.

Date Informative

Noi Negrenii sîntem veniți din com. Negreni așa cum sîntem informați: — — — — —

În anul 1821 cînd Tudor Vladimirescu a pornit răscoala contra ocupanților greci a format o parte din oamii cei mai viteji care purtau numirea de paundani lui Tudor Vladimirescu Com. Negrenii fiind aproape de com. Vladimirescu a fost ales ca paundar în Mihail Negreanu. După ce răscoala a luat sfîrșit, Mihail Negreanu s-a ales domiciliul în satul Tîlcuți cum îi spunea pe atunci în locuința într-un bordeu la spurcăciune Făcîrea Mare. Dar rîndul lui a făcut pe Maria Negreanu soția pe domiciliul meu. Atunci ~~am~~ cînd a luat ființă satul Tîlcuți în sa a sefat dealușul părinților Biviana așa cum se găsește în arștați. Maria Negreanu a cumpărat 20 stîngeni de pămînt unde mai găsește și în arștați și 11 stîngeni acolo unde se găsește Ungureanu și Ștefan și Ștefan. Am așezat doi bătrîni ca acest pămînt la cumpărat de la un om cu numele Stîngăciune care a avut o proprietate mare de la care am luat multe oameșii pămînt. — — — — —

Domiciul meu Maria Negreanu s-a constituit o casă pe locuința din orștați mării. Domiciul meu Maria Negreanu la rîndul lui a făcut pe tatăl meu Dumitru Negreanu care a murit în războiul care constituita de domiciliul meu Maria Negreanu a ridicat Muzeul Județean Gorj în anul 1971 și a dus-o la Căminul ca Monument Storie. — — — — —

— — — — —

Ștefan Negreanu.

Casa lui Negreanu din Țicleni, aflată la Muzeul de la Curtișoara

Îmi amintesc că, în jurul anului 1950, acoperișul din șindrilă de pe casă putrezise și Constantin Negreanu îl înlocuise cu țiglă.

Constantin Negreanu a avut pe unicul fiu, Aurel, care într-o zi de pițărâi, când tăia lemne, s-a tăiat la picior cu securea, afecând tendonul, dar nu a spus și a plecat cu copiii în pițărâi, pierzând mult sânge, rămând din această cauză, toată viața șchiop. El a absolvit școala de Comerț de la Tg.Jiu, fiind angajat contabil la fosta topitorie de cânepă de la Vădeni. Deși nu și-a însușit nimic de la acea unitate, fraudată de alți autori, a primit o condamnare de 12 ani pentru complicitate la delapidare. Cum nimeni din neamul lor nu pățise niciodată asemenea rușine, părinții au hotărât să nu se predea. I-au amenajat o ascunzătoare pe lângă hornul sobei ca să-i fie cald iarna. La intrare, la parter era o ușă care stătea toată ziua închisă, fiind deschisă și închisă cu cheia numai când Constantin și soția sa Maria Negreanu plecau sau veneau de la muncă. Aurel, ca să nu se plictisească, dădea o țiglă într-o parte și observa tot ceea ce trecea pe șosea. Dacă venea cineva străin în curte, intra în ascunzătoare. Deși miliția a făcut mai multe percheziții, chiar și în pod, nu a reușit să-l descopere decât după 6 ani.

În Țicleni au existat mai multe case de acest gen, din lemn, călduroase iarna și răcoroase vara, dar, din păcate nu s-au mai păstrat, după ce s-a trecut la construcții din cărămidă și bolțari.